

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

13 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Boico Victor, Plămădeală Ghenadie,

a examinat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui,

Onța Iulian

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 03.03.2020 – 07.08.2020;

Instanța de apel: 02.09.2020 – 09.12.2021;

Instanța de recurs: 06.05.2022 – 13.07.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 07 august 2020, pronunțată în urma examinării cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Onța Iulian a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) și 266 Cod penal, fiind condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, la pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani 2 (două) luni, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport și în baza art. 266 Cod penal, la pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 1 (unu) an.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, lui Onța Iulian i s-a stabilit o pedeapsă definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, de 4 (patru) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pentru o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani, obligând condamnatul să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent.

S-a încasat de la Onța Iulian în beneficiul statului suma de 2 368 lei /două mii trei sute șaiszeci și opt/ lei, cu titlu de cheltuieli judiciare, iar cheltuielile în sumă de 54,65 lei, au fost trecute în contul statului.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința instanța a constatat că, la 08 septembrie 2019, în jurul orei 01:50 min., Onța Iulian, având dreptul de a conduce mijloace de transport pentru categoria „B”, conducând autovehiculul de marca Opel, model Vectra, cu număr de înmatriculare XX XX XXX, pe un drum public, de acces în s. Horodiște, r. Rezina, încălcând prevederile art. 33 alin. (3) lit. a) al Legii privind siguranța traficului rutier nr. 131 –XVI din 07.06.2007, unde este menționat – „conducătorul de autovehicul este obligat să cunoască și respecte Regulamentul Circulației rutiere” și prevederile Regulamentului Circulației Rutiere al Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009 și anume: pct. 3), care stipulează – „Participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanțe iminente”; pct. 45, subpunctul 1), lit. a), b), d) și subpunctul 2), unde este menționat – „Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; d) situația rutieră. În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport, tamponând pietonii Goliș Valeri și Sandu Tatiana, ultima fiind internată în secția de reanimare a IMSP Spitalul raional Rezina, unde la 19 septembrie 2019, în urma leziunilor corporale primite, a decedat.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 201926D0172 din 04 noiembrie 2019, rezultă: moartea cet. Sandu Tatiana, a survenit în rezultatul hemoragiilor secundare în trunchiul cerebral, cu compresiune cerebrală, ca urmare a traumei craniocerebrale închise, ce se confirmă prin modificările traumatiche depistat la examinarea medico-legală a cadavrului.

La examinarea medico-legală a cadavrului s-a depistat: traumă craniocerebrală deschisă, echimoză pe cap, hemoragii în țesuturile moi pericraniene, hemoragii subdurale (90 ml.) și subarahnoidiene parțiale, cu

erupere în ventriculii cerebrali, edem cerebral, angajarea trunchiului cerebral în orificiul mare occipital, hemoragii secundare în trunchiul cerebral, echimoze pe față și piciorul stâng care au fost produse ca rezultat al acțiunii traumatice cu obiect contondent, dur sau la lovire de acesta, posibil în timpul și circumstanțele indicate (accident rutier), mai puțin probabil de la căderea de la propria înălțime, precipitare sau maltratare, în comun, au legătură cauzală directă cu pricina morții și la persoane, conform criteriului pericolului pentru viață se califică ca vătămare gravă. Luând în considerație localizarea leziunilor corporale posibil pietonul în raport cu mijlocul de transport, în momentul tamponării, se află cu partea laterală stânga.

Prin acțiunile sale, din imprudență, cet. Onța Iulian, a comis infracțiunea prevăzută de *art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal*, încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, adică încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane.

Tot el, Onța Iulian, la 08 septembrie 2019, în jurul orei 01:55 min., având calitate de conducător auto al autovehiculului de marca Opel, model Vectra, cu număr de înmatriculare XX XX XXX, pe drum public, în apropierea s. Horodiște, r. Rezina, după comiterea accidentului rutier, prin tamponarea cet. Goliș Valeri și Sandu Tatiana, în mod intenționat, încălcând prevederile art. 33 alin. (3) lit. a) al Legii privind siguranța traficului rutier nr. 131 –XVI din 07.06.2007, unde este menționat – „conducătorul de autovehicul este obligat să cunoască și respecte Regulamentul Circulației rutiere” și prevederile Regulamentului Circulației Rutiere al Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009 și anume: pct. 12, subpunctul 1), lit. a), b), c), f), g), unde este stipulat - “Conducătorul de vehicul implicat într-un accident în traficul rutier este obligat: a) să oprească imediat vehiculul semnalizându-l în conformitate cu punctul 37 subpunctul 1) litera a) sau subpunctul 2) din prezentul Regulament; b) să nu schimbe poziția vehiculului și a obiectelor de pe carosabil provenite ca urmare a accidentului în traficul rutier, cu excepția cazurilor prevăzute în subpunctul 1) literele c) și d) din prezentul punct; c) să acorde primul ajutor, să cheme ambulanța în cazul în care în accident au fost cauzate traumatisme persoanelor, iar dacă aceasta nu este posibil sau în cazurile de urgență – să asigure transportarea persoanei traumatizate la cea mai apropiată unitate medicală cu un vehicul de ocazie ori cu propriul vehicul, să declare la unitatea medicală identitatea sa, prezentând permisul de conducere sau alt act, precum și certificatul de

înmatriculare a vehiculului, ulterior să revină la locul accidentului; f) să asigure, pe cât posibil, păstrarea urmelor, precum și ocolirea locului accidentului; g) să anunțe despre accident poliția și să rămână pe loc până la sosirea polițiștilor”, s-a deplasat de la fața locului, părăsind locul accidentului rutier.

Prin acțiunile sale intenționate cet. Onța Iulian, a comis o infracțiune prevăzută la *art. 266 Cod penal*, părăsirea locului accidentului rutier, adică părăsirea locului accidentului rutier de către persoana care conducea mijlocul de transport și care a încălcat regulile de securitate a circulației, dacă aceasta a provocat urmările indicate la *art. 264 alin. (3) Cod penal*.

3. Nefiind de acord cu sentința în cauză, apel a declarat procurorul în Procuratura raionului Rezina, Bernaz Ion, prin care a solicitat casarea sentinței din 07 august 2020, în privința inculpatului, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Onța Iulian recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de *art. 264 alin. (3) lit. b) și 266 Cod penal*, și condamnat în baza *art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal*, la pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani 2 (două) luni, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport și în baza *art. 266 Cod penal*, la pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 1 (unu) an, în baza *art. 84 alin. (1) Cod penal*, la o pedeapsă definitivă de 4 (patru) ani închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, cu executarea reală a pedepsei stabilite în penitenciar de tip semiînchis.

3.1 În motivarea apelului declarat, a invocat că sentința nominalizată este neîntemeiată, nu corespunde pericolului social al faptelor săvârșite de inculpat, iar pedeapsa stabilită fiind nemotivat de blândă.

Pedeapsa solicitată de către acuzare a avut drept scop corectarea și reeducarea inculpatului, ca urmare prevenirea săvârșirii de către aceasta a noi infracțiuni.

Consideră că suspendarea condiționată a executării pedepsei definitive stabilite inculpatului Onța Iulian nu va asigura atingerea scopului pedepsei penale, prevăzut la *art. 61 alin. (2) Cod penal* și anume corectarea condamnatului, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Conform materialelor cauzei penale Onța Iulian anterior nu a fost atras la răspunderea penală, fiind pentru prima dată la o abatere de ordin penal, deci el este fără antecedente penale. Totodată anterior, o singură dată a fost atras la răspunderea contravențională pentru comiterea contravenției prevăzute de *art. 69 alin. (1) Cod contravențional*, amenda aplicată fiind achitată, deci antecedentul contravențional este stins. Cu toate acestea datorită gravității faptelor comise, consideră că suspendarea condiționată a

executării pedepsei definitive stabilite inculpatului Onța Iulian nu va asigura atingerea scopului pedepsei penale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2021 a fost admis, inclusiv din oficiu, conform art. 409 Cod de procedură penală, apelul procurorului, casată parțial în latura penală sentința Judecătorei Orhei, sediul Rezina din 07 august 2020 și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Onța Iulian, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii, prevăzute de art. 266 Cod penal a fost liberat de pedeapsă în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

Lui Onța Iulian, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii, prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal prin care s-a stabilit pedeapsa - închisoare în penitenciar de tip deschis pe un termen de 3 (trei) ani și 2 (două) luni cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport; - au fost excluse prevederile art. 90 Cod penal.

Celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

4.1 Pentru a se pronunța în sensul enunțat, instanța de apel a reținut că din probele administrate în cursul urmăririi penale rezultă că acestea sunt suficiente pentru a constata că fapta există, constituie infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) și art. 266 Cod penal, a fost săvârșită de inculpat și este de natură să permită stabilirea pedepsei.

S-a constatat că instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, ce corespund probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului Onța Iulian în baza dispozițiilor art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, adică încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane, și art. 266 Cod penal, părăsirea locului accidentului rutier, adică părăsirea locului accidentului rutier de către persoana care conducea mijlocul de transport și care a încălcat regulile de securitate a circulației, dacă aceasta a provocat urmările indicate la art. 264 alin. (3) Cod penal.

Cauza penală a fost examinată în instanța de fond în ordinea procedurii simplificate pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în baza art. 364¹ Cod procedură penală, astfel că instanța de apel a verificat în principiu îndeplinirea cerințelor dispozițiilor art. 364¹ alin. (1) și (4) Cod procedură penală și a reținut situația de fapt și încadrarea juridică reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Instanța de apel a statuat că sentința corespunde prevederilor art. 384; 389; 509 Cod de procedură penală, conține probe de vinovăție acceptate de inculpat și sub acest aspect sentința nici nu se contestă. Deasemenea, sentința nu a fost contestată nici în partea calificării faptelor inculpatului și nici Colegiul penal nu a stabilit careva motive de a interveni în ea, în ce privește aspectul încadrării acțiunilor inculpatului, apreciind-o ca fiind legală, adoptată cu respectarea dispozițiilor procesual - penale privind administrarea probelor.

Totodată Colegiul a considerat necesară analiza sentinței în partea stabilirii și individualizării pedepsei, inclusiv din oficiu, conform art. 409 Cod de procedură penală, din alte motive decât cele invocate în cererea de apel, inclusiv și din motivul expirării termenului prescripției tragerii la răspundere penală pentru săvârșirea de către inculpat a infracțiunii prevăzute la art. 266 Cod penal.

Instanța de apel a menționat că, examinând cauza a constatat că, procesul penal intentat în privința lui Onța Iulian în baza art. 266 Cod penal, urmează a fi încetat în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală prevăzut de art. 60 alin. (1), lit. a) Cod penal și art. 391 alin. (1) pct. 6 Cod procedură penală, deoarece a expirat termenul de prescripție de 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare, de tragere la răspundere penală, infracțiunea fiind comisă la data de 08 septembrie 2019.

Iar analizând motivul invocat în apelul procurorului, instanța de apel a constatat că există motive temeinice de implicare a instanței în sensul casării hotărârii contestate în partea individualizării și stabilirii pedepsei.

Astfel la stabilirea modului, măsurii, categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, care fac parte din categoria celor grave, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care este supus răspunderii penale, a recunoscut vina, se căiește sincer de cele comise, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acesteia.

Verificând chestiunea individualizării pedepsei penale, în privința inculpatului Onța Iulian, Colegiul penal a reținut că, la stabilirea pedepsei instanța de fond nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 2, 61 Cod penal, eronat aplicând prevederile art. 90 Cod penal.

S-a considerat că instanța de fond greșit și-a motivat soluția de individualizare a executării pedepsei în privința inculpatului și nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, susținând o poziție eronată în ce privește aplicarea față de inculpat a dispoziției art. 90 Cod penal. Discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al

circumstanțelor cauzei, precum și ignorarea unor aspecte evidente, au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și greșit motivate în privința aplicării pedepsei cu suspendarea condiționată a executării ei.

Astfel, instanța de apel a considerat că modalitatea de executare a pedepsei aplicate în privința inculpatului Onța Iulian, nu este echitabilă în raport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile produse și rezonanța socială a acesteia. S-a specificat că, așa cum rezultă din textul sentinței, instanța de fond și-a motivat dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate inculpatului menționând că este posibilă corectarea și reeducarea inculpatului fără izolarea acestuia de societate, ceea ce instanța de apel a considerat că e o concluzie pripită și eronată, care nu poate fi menținută.

Astfel ținând cont de prevederile art. 7, 61, 75, 76-77, Cod penal, de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, că inculpatul comis o infracțiune din imprudență care, conform art. 16 Cod penal face parte din categoria celor grave, de comportamentul inculpatului până și după comiterea infracțiunii, de faptul că cauza a fost examinată în procedură simplificată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, de lipsa circumstanțelor agravante și atenuante, și că componența de infracțiune prevăzută de 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, Colegiul a concluzionat oportun de a admite apelul declarat de acuzatorul de stat și lui Onța Iulian, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, a exclude prevederile art. 90 Cod penal.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către inculpat, prin care fără a invoca nemijlocit incidența unui temei prevăzut la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2021, pronunțarea unei noi hotărâri prin care a fi aplicate în privința sa prevederile art. 90 Cod penal.

5.1 În susținerea recursului a invocat că :

- consideră corectă soluția instanței de apel în partea liberării inculpatului de pedeapsă penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 266 Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție, însă apreciază drept neîntemeiate concluziile instanței privind aprecierea, pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, a unei pedepse penale cu executare reală a închisorii;

- la aplicarea pedepsei penale instanța de apel nu a luat în considerație scopul pedepsei definit de art. 61 Cod penal, care poate fi atins fără privarea de libertate și nu a ținut cont de poziția succesului victimei, care a menționat că careva pretenții materiale și morale față de inculpat nu are, de existența a 2 copii minori la întreținerea lui Onța Iulian, mai mult acesta și-a

luat angajamentul de a întreține și copilul minor al decedatei, caracteristica pozitivă de la locul de trai (f.d. 71), lipsa antecedentelor penale și atragerii la răspundere penală (f.d. 75), faptul că nu se află la evidența medicilor narcolog sau psihiatru (f.d. 73, 74), de personalitatea acestuia, că se căiește sincer în cele săvârșite, vinovăția în comiterea faptelor imputate a recunoscut-o pe deplin, comunicând instanței circumstanțele în care a fost săvârșită infracțiunea.

6. În temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1¹ Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru inadmisibilitatea recursului ordinar ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul Penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Însă, conform art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Conform art. 231 alin. (3) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește.

În corespundere cu art. 418 alin. (1), 338 alin. (2)-(4), 340 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel pronunță public dispozitivul hotărârii, fapt despre care se consemnează în procesul-verbal. Hotărârea motivată se pronunță la fel public, în termen de până la 30 de zile. Copia de pe hotărârea motivată se înmânează participanților prezenți la ședința de judecată. Participanților care nu s-au prezentat în ședința de judecată li se expediază, în termen de 3 zile, copia de pe hotărârea motivată.

Sub acest aspect se atestă că, potrivit materialelor dosarului, dispozitivul deciziei adoptate de către instanța de apel a fost pronunțat la data **09 decembrie 2021**, în prezența procurorului, avocatului inculpatului Verejan Valeriu și a inculpatului, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel (f.d. 26-29, vol. II), din care rezultă că aceștia au fost înștiințați despre ziua și ora pronunțării deciziei integrale și anume pentru data de **01 februarie 2022, ora 14:00**. Tot din procesul-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel din 01 februarie 2022 (f.d. 30, vol. II) se constată că la data stabilită, în prezența procurorului a fost pronunțată decizia motivată.

Deci, decizia atacată a fost pronunțată în condițiile legii la **01 februarie 2022**, ședință despre care avocatul inculpatului, Verejan Valeriu precum și inculpatul au cunoscut, fiindu-le cunoscută și soluția pe caz.

În continuare, Colegiul Penal menționează că inculpatul Onța Iulian a declarat recurs ordinar împotriva deciziei adoptate la caz, la data de **27 aprilie 2022**, fapt confirmat prin mențiunea despre dată de pe amprenta ștampilei de înregistrare la Curtea Supremă de Justiție, cu nr. 01-1017 (f.d. 73, vol. II).

Așadar, în cauza deferită judecării, Colegiul Penal specifică faptul că termenul de atac prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală, se calculează începând cu data de **02 februarie 2022**, adică a doua zi după pronunțarea deciziei motivate, ținând cont de dispozițiile art. 231 alin. (3), (5) Cod de procedură penală și expiră la sfârșitul zilei de **04 martie 2022**.

Prin urmare, recursul declarat la **27.04.2022**, nu se încadrează în termenul limită prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală.

La acest capitol este de menționat că art. 422 Cod de procedură penală, nu prevede repunerea în termen a recursului ordinar, nici o altă procedură legală de a calcula termenul de recurs decât de la data pronunțării deciziei motivate.

Totodată, Colegiul Penal menționează, că art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală prescrie expres că în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen. Prin urmare, durata termenului de recurs este stabilită prin lege. Acest termen nu poate fi prelungit sau scurtat de instanța de judecată. El este absolut și are un caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Mai mult, Colegiul Penal notează că, o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul articolului 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea apelului/recursului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii judecătorești emise în instanța de fond și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.

În hotărârea CtEDO pronunțată în cauza Ponomariov vs Ucraina (03 aprilie 2008) Curtea Europeană a notat că, deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe noi descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrânge

principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

De asemenea, Colegiul Penal reține și jurisprudența CtEDO în hotărârea pronunțată în cauza Bodiș vs. Republica Moldova din 18 iunie 2019 (cererea nr. 7516/10), în care Curtea a statuat că admiterea cererii de recurs după o perioadă de timp considerabilă și în absența oricărei explicații plauzibile cu privire la motivul pentru care partea s-a aflat în imposibilitate de a se adresa mai devreme, s-a soldat cu ignorarea unui întreg proces judiciar, și în consecință s-a constatat încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a dreptului la un proces echitabil garantat de art. 6§1 CEDO.

Prin urmare, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este declarat peste termen.

Astfel, odată ce recursul ordinar al inculpatului este declarat peste termen, urmează a fi dispusă inadmisibilitatea acestuia.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1),(2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui *Onța Iulian xxx*, deoarece recursul este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la **11 august 2022**.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Boico Victor

Plămădeală Ghenadie